

Zaterdag

den 28 April.

FRANKFORT, den 24sten April.

Te Kassel is in het licht verschenen het ontwerp van wet, aangaande de burgerlijke betrekkingen der Israëlitin in het keurvorstendom Hessen. Volgens hetzelfde zullen alle ingezetenen van den staat van de joodsche godsdienst gelijke regten genieten als alle overige onderdanen, en alle onderscheid, uit hoofde van geloofsbelijdenis, hetwelk uit vroegere wetten, verordeningen en voorschriften voortvloeit, zal vervallen, voor zoo ver hetzelfde niet bij de tegenwoordige wet bevestigd wordt. Deze gelijkstelling zal zich tot het gansche grondgebied van den staat zoo verre uitstrekken, dat ook alle tot hertoe daaronder niet begrepen Israëlitin in de provincie Hanau, alsmede in de districten Fulda en Hunfeld daarin zullen deelen. Ook maken de Israëlitische onderdanen geene andere gemeente in den staat uit, dan die tot de oefening van de godsdienst en de daartoe behorende inrigtingen betrekking hebben. De Israëlitische onderdanen hebben geene bevoegdheid, om meer dan een hunner zoons tot den kleinhandel op te leiden; doch de regering kan daarvan dispensatie verleen. Uitgezonderd van de gelijkstelling, bij deze wet bepaald, zijn de Israëlitin, die den zoogenaamden noodhandel als hoofdberoep drijven; dezelve kunnen noch op openbare ambten, noch op stemrecht of verkiesbaarheid ten aanzien van den landdag aanspraak maken. De echtverbinding tusschen Christenen en Israëlitin zal van wege den staat niet belet worden.

— De eerste kamer der staten van het hertogdom Nassau heeft een adres in antwoord op de hertogelijke openingsrede aangeboden. De tweede kamer heeft zulks tot heden nog niet gedaan. Het adres van de eerste kamer is de weerklank van de aanspraak; in de tweede kamer zijn daarop aanmerkingen gemaakt.

— Een brief uit Livorno, van den 13den April, behelst het volgende: « Volgens geloofwaardige berichten, schijnt de Fransche regering thans besloten te hebben, de Fransche tusschenkomst te erkennen, en aan de partijen in de laatste regten in te willigen. Dit zou misschien een spoedige verwijdering zoo wel van de Fransche als Oostenrijksche troepen kunnen ten gevolge hebben. Of na deze verwijdering de regering de noodige kracht zal behouden en de rust zal kunnen handhaven, moet de toekomst leeren. Doch dit is moeilijk te gelooven; want zelfs als wij aannemen, dat de inwilligingen aan beide kanten aangenaam zijn, kan echter bij de toepassing der toegestane regten de uitlegging gedurig tot nieuw misverstand aanleiding geven, hetwelk, wanneer het de regering aan kracht ontbreekt, nieuwe wanorde moet ten gevolge hebben. De stemming der legatien heeft zich te stellig geopenbaard, de vrees voor wraakzucht en vervolging is zoo groot, dat men besloten schijnt, liever het zekere te nemen, dan eene onzekere toekomst te ontmoet te gaan. — Te Rome is de onveiligheid voor vreemdelingen zoo groot, dat men het niet waagt, des avonds alleen en zonder wapens uit te gaan. Ook in den omtrek vertoonen zich rooverbenden, die de reizigers uitplunderen.

« Wij hebben tijdingen uit Alexandria, tot den 13den Maart. Men was beducht voor gebrek aan levensmiddelen. De aanstaande oogst zou niet geheel in de behoeften kunnen voorzien, daar het aan handen ontbrak om de vruchten in te zamelen. Eene nieuwe bestorming van St. Jean d'Acres door Ibrahim-pacha was afgeslagen geworden.»

— Uit Nizza wordt den 8ten April het volgende gemeld: « De hertog Karel van Brunswijk houdt zich bij voortdoring bij ons op. In zijne levenswijze kan men weinig den vorst bespeuren. In zijn gevolg bevindt zich eene Engelsche dame, miss Sinclær, welke Zijne Doorluchtigheid, zoo als men verneemt, van Parijs naar Spanje en herwaarts gevolgd is; alsmede een zekere Bitter uit Brunswijk, die, zegt men, eerst de klerk van den hertog was, doch naderhand door hem, onder den naam van baron van Andlau, in den adelstand verheven is, en dikwijls van hier naar Frankrijk reist, zoo als sommigen beweren ter bevordering van een plan van restauratie, hetwelk de hertog zou gevormd hebben. Brieven uit Parijs maken daarvan ook melding en voegen er bij, dat de hertog onlangs in Frankrijk eene partij geweren had laten opkopen; doch van het ministerie van oorlog geene vergunning tot uitvoer had kunnen bekomen.

— Men hoort thans niets meer van eene aanstaande komst van den Keizer en de Keizerin van Rusland te Berlijn. Volgens particuliere be-

richten uit Petersburg, houdt men zelfs een reis van Hanne Keizerlijke Majesteiten buiten 's lands voor onwaarschijnlijk.

— In de zoogenaamde liberale kantons van Zwitserland is een concordat ontworpen, ter onderlinge verdediging van de nieuwe constitutie, welke op gelijkheid van politieke regten zijn gegrond. Volgens hetzelfde zal er op de eerste aanvraag hulp verleend worden, spoediger dan zullen geschieden volgens de wijze, bij het bondgenootschappelijke verdrag bepaald. Ten einde ook de middelen daar te stellen, ter vereffening van geschillen, welke in eenig kanton mogten ontstaan (iets, dat thans gepland kon hebben, volgens het overmogen van den landdag, blijkend uit de zaak van Bazel) zullen de kantons, welke tot het concordat niet treden, de beslissing hunner geschillen overlaten aan scheidslieden, door de vereenigde kantons benoemd. Op die wijze meent men eene gaping in het bondgenootschappelijke verdrag aan te vullen. Alle kantons zullen tot dit concordat kunnen toetreden, en er is uitdrukkelijk bij bepaald, dat het zelfde op geenerlei wijze inbreuk zal kunnen maken op het bestaande verdrag, of op de regten, welke hetzelfde voor alle kantons daarstelt. De groote raden van Lucern en Solothurn hebben dit concordat reeds bekrachtigd, en die van Bern heeft, in de zitting van den 7den April, met 156 tegen 3 stemmen besloten, om hetzelfde mede aan te nemen. De kantons Zurich en Thurgau hebben dit voorbeeld gevolgd.

— In onderscheidene dagbladen vindt men het volgende uit Berlijn gemeld: « De Noord-Amerikaansche doctor Howe is onlangs te Berlijn in hechtenis genomen, doch slechts korten tijd opgesloten gebleven. Men heeft hem over de grenzen naar Frankrijk gebragt. De bij hem gevondene papieren, als daar zijn een brief van den generaal Lafajette, eene aanbeveling van den generaal Bem enz. hebben het doel der reis van doctor Howe genoegzaam aangetoond, en duidelijk doen zien, dat hij geenszins, gelijk hij voorgaf, in Pruisen was gekomen om het blinden-instituut te leeren kennen, maar alleen gezonden was, om de aldaar zich nog bevindende Poolische soldaten te ontraden om naar Polen weder te keeren, en hen door middel der aanzienlijke sommen geld, welke tot zijne beschikking waren, over te halen om naar Frankrijk te trekken.

Vroeger had hij zich in den omtrek van Dantzig opgehouden en aldaar gelden achtergelaten tot aanschaffing van kledingstukken voor de Poolische soldaten.

WEENEN, den 18den April.

Volgens de ingekomene opgaven zijn sedert het ontstaan der cholera in Hongarije tot den 12den April in 4965 plaatsen 538,339 personen door die ziekte aangetast. Daarvan zijn er genezen 298,541, gestorven 237,408, en onder geneeskundige behandeling gebleven 2390. — De ziekte heeft thans overal in het land opgehouden.

LONDEN, den 21sten April.

Tot heden heeft de uitwisseling der bekrachtigingen van wege Rusland nog geen plaats gehad; maar men schijnt die voor het einde dezer maand te blijven verwachten.

Men zegt, dat de aanvaarding der souvereiniteit over Griekenland; waartoe prins Otto van Beijeren door de mogendheden verkózen is, zoo spoedig nog geen voortgang zal kunnen hebben. Twee zwaarigheden schijnen voornamelijk vertraging te geven. De eerste is het voorzien in de civiele lijst van den jongen vorst; zoo het schijnt hadden de mogendheden zich ten deele tot de keuze van eenen souverein van Griekenland uit de Beijersche familie bepaald, omdat de Koning van Beijeren van zich zelve een groot vermogen heeft, en dus in staat gerekend kan worden om voor zijnen zoon gedurende eenige jaren in diens civiele lijst te voorzien, ten einde alzo niet dadelijk daarmede de zoo uitgeputte financiën van Griekenland te bezwaren; de Koning van Beijeren echter heeft zich geenszins geneigd getoond tot zoo iets uit eigen middelen, en is overtuigd, dat de Beijersche kamers nimmer in eene aanvraag, om er uit de landsmiddelen in te voorzien, bewilligen zouden, daar de Beijersche natie de verheffing van prins Otto tot den troon van Griekenland beschouwt als eene familie-zaak, welke haar in het minst niet aangaat; de eenige uitweg in dezen is alzo eene geldleening onder garantie van die mogendheden, welke aan prins Otto de souvereiniteit schon aangeboden, en dat middel moet de Koning van Beijeren dan ook hebben geopperd. De tweede zwaarigheid is de keus van den minister, die den jongen vorst verzellen, en gedurende diens minderjarigheid met de daad regeren zal; daaromtrent wordt gezegd dat de mogendheden niet volkomen eens zijn.

de graaf van *Armanberg*, als een man van groote bekwaamheden en liberale beginselen, is voor dien post in aanmerking gekomen, en zijne benoeming wordt inzonderheid door Frankrijk voorgestaan, doch aan Rusland schijnt zij daarentegen in het geheel niet te bevalen, en de Koning van Beieren zelf zou tegen zijne benoeming zijn, enkel uit persoonlijke weersin. Met dat al gelooft men, dat, indien Prins *Otto* naar Griekenland gaat, graaf van *Armanberg* zijn eerste minister zijn zal.

PARYS, den 22sten April.

Volgens de ingekomen opgaven, zijn in de laatste 24 uren 370 personen aan de cholera gestorven.

— In de laatste dagen is in de kamer der afgevaardigden geen genoegzaam aantal leden opgekomen, om vergadering te kunnen houden. Bij koninklijke proclamatie van gisteren, is nu de sessie van 1831 gesloten.

— Don *Miguel* heeft eene soort van manifest uitgevaardigd, om zijne rechten op de kroon van Portugal te betoogen. Bij hetzelfde wordt beweerd, dat, volgens de beginselen der oude constitutie van het koninkrijk Portugal, van den Portugeeschen troon uitgesloten zijn de prinsen, die geen Portugeesch burger mogten wezen en geene soevereiniteits-rechten in het koninkrijk uitoefenen. Don *Miguel* zegt, dat zijn broeder don *Pedro* zich van het koninkrijk Portugal afgescheiden heeft door de aanneming eener vreemde soevereiniteit; dat hij den 15^{den} Julij 1824 aan den Koning, zijnen vader, verklaard heeft, dat hij nimmer aanspraak op de soevereiniteit van Portugal zou maken, omdat het met de belangen van Brazilië strijdig zou wezen, dat de kroon van Portugal hem ten deele viel. Dat don *Pedro* ten behoeve zijner dochter geen afstand heeft gedaan van een regt, dat hij zelf niet bezat. Dat, voorondersteld zulk een afstand kon plaats hebben, zulks had moeten geschieden ten behoeve van den oudsten zoon van don *Pedro*, omdat, volgens de constitutie van Portugal, bij de troonsopvolging, mannelijke voor vrouwelijke afstammelingen gaan, en dat voorts in dit geval de drie standen des rijk, in corten vereenigd, dezen afstand hadden moeten bekrachtigen. Vervolgens komende op de constitutie, welke don *Pedro* heeft verleend, verklaart don *Miguel*, dat deze acte, ook wanneer don *Pedro* de kroon van Portugal wettig mogt aanvaard hebben, van geenerlei waarde zou zijn, omdat hij zonder toestemming der cortes de grondwetten der monarchie niet kon veranderen. — Don *Miguel* gewaagt er niet van, dat hij aanvankelijk don *Pedro* als wettige troonsopvolger erkend, en de door hem verleende constitutie plegtig bezworen heeft. De officieele Courant van Madrid heeft dit manifest opgenomen, zonder er eenige bedenking tegen in te brengen.

— Don *Pedro* gaat voort met zich tot eene onderneming tegen don *Miguel* voor te bereiden. Men vindt in de dagbladen de volgende opgave van de magt, welke hij bij de Azorische eilanden verzameld heeft: 2 Frogatten, 2 korvetten, 3 schoeners, 4 brikken; in het geheel 11 oorlogsschepen, voerende 238 stukken, voorts 40 transportschepen.

Matrozen, 2000; troepen van onderscheidene wapens, Portugezen, Engelschen en Franschen, 13,186 man.

Er zijn voorts op de Azorische eilanden 1200 officieren zonder bepaling en 7 of 8 duizend man plaatselijke militie, die de eilanden zullen verdedigen, als de expeditie vertrokken is.

— Men vindt in de dagbladen weder berichten uit de departementen van onderscheidene brandstichtingen, welke aldaar dezer dagen hebben plaats gehad.

's HERTOGENBOSCH, den 26sten April.

Z. K. H. de Prins veldmaarschalk heeft zich gisteren naar Nijmegen begeven, ten einde aldaar afscheid te nemen van H. K. H. Prinses *Frederik* der Nederlanden en Z. K. H. Prins *Albert* van Pruisen, welke zich naar Berlijn begeven. Hoogstdezelve is in den vroegen morgen van heden alhier terug gekomen.

Men verzekert, dat Z. K. H. de Prins van *Oranje* eerstdaags eene inspectie zal houden over de troepen van het leger te velde.

's GRAVENHAGE, den 26sten April.

Gisteren hebben HH. MM. de Koning en Koningin benevens HH. KK. HH. Prins *Adelbert* van Pruisen en *Frederik* zich naar Amsterdam begeven, alwaar deze vorstelijke personen ten half 7 ure zijn aangekomen, en zijn HH. KK. HH. Prins *Albert* van Pruisen en Prinses *Frederik* naar Berlijn vertrokken. Naar men verzekert zal het verblijf der Koningen te Amsterdam van korten duur zijn. Heden verlaat Z. M. aldaar groote audientie en heden avond zal de stads-schouwburg met Hoogstderzelver tegenwoordigheid worden vereerd.

— De luitenant-kolonel *Galliers* en zijn zoon, welke door het verraad der Belgen verminkt zijn geworden, hebben, eenige dagen geleden, deze residentie verlaten, ten einde, gedurende het zomergetijde, ter geheele herstelling haarer gezondheid, eenige andere plaatsen te bezoeken, waarna zij alhier worden terug verwacht.

— Men verzekert dat ons bestuur berichten uit Petersburg te ontmoet ziet, welke mogelijk te gelijk met de voorschiften voor graaf *Orloff*, te Londen, zullen aankomen.

— Naar men verneemt, zal er aan de binnen kort opgeroepen wordende officiers, van de ligting van dit jaar, ook de keuze worden gelaten, om bij de marine of de mariniers in dienst te komen, zels met eene uitreiking van de daarvoor gestelde premie voor vrijwillig engagement.

ARNHEM, den 27sten April.

Laatsleden Woensdag namiddag, ten zes ure, zijn H. K. H. de Prinses der Nederlanden en Z. K. H. Prins *Albert* van Pruisen van 's Gravenhage met Hoogstderzelver gevolg hier, na van paarden verwisseld te hebben, gepasseerd, den weg nemende naar Nijmegen.

Mengelwerk.

Wat is ons werkelijk belang?

Geschiedenis en ondervinding leeren ons, door veelvuldige bewijzen, dat het menschelijk verstand dikwerf grootelijks mistaast in het vooruit bepalen van toekomstige gebeurtenissen, al grondt zich die bepaling ook op hetgeen wij vroeger zien plaats grijpen.

De lotwisselingen van personen, van volken en rijken, zijn en blijven altijd aan onvoorziene omstandigheden verbonden, door den duistertersluier der toekomst voor het sterfelijk oog bedekt; omstandigheden, die niet zelden eene geheel andere rigting aan den loop der dingen geven, dan wij verwacht hadden, en, in plaats van gevreesd onheil, menigmaal wezenlijk goed kunnen te weeg brengen.

Hoe gelukkig zou de mensch voor zich zelven derhalve handelen, indien hij, deze onbedriegelijke opmerking gedurig voor oogen houdende, bij het gadeslaan van belangrijke voorvallen, zich meer verwijderd hield van het doorgaans onrust barend spoor der gissingen en der vooruitberekeningen, en zich meer kon bepalen tot het berustend vertrouwen op het alwijze en algoede bestuur eener Voorzienigheid, zonder welker wil niets gebeurt van hetgeen wij dagelijks zien gebeuren.

Nemen wij dat vertrouwen weg, of trachten wij het door spitsvondige redekayelingen omver te stooten, dan derven wij den bemoedigenden troost, dien de godsdienst ons zoo mildelijk als overvloedig aanbiedt; dan dobberen wij bestendig tusschen hoop en vrees; dan zien wij gewoonlijk in de toekomst niets dan jammer en ellende te ontmoeten; dan gaat onze zielekalnte terstond verloren, en worden wij ten eenemale onvatbaar voor alle redelijk genot, voor alle betamelijke genoegens des levens; dan neigen wij geheel tot onerkentelijkheid voor het goede, dat wij genieten, en worden wij gestaag gemarteld door lusteloosheid in het vervullen onzer heiligste pligten.

Bepalen wij onze aandacht slechts tot de dagen, die wij beleven; tot den toestand, waarin ons vaderland verkeert. Wij vragen elkander gedurig: wat licht zal er voor ons in den stik donkeren nacht opgaan, waarin de staatkundige gebeurtenissen ons hebben gewikkeld? Waar staat de eindpaal der onzekerheid, waarin wij verkeeren? Hoe zullen wij den last van bekommernis van onze schouderen afgenomen zien, die ons zoo gekromd doet gaan? En het antwoord van den waren wijze is, welk eindig verstand kan zulks met zekerheid berekenen?

Is dit zoo? waartoe leidt zulks dan hem, die het vertrouwen mist, waarvan wij zoo even gewag maakten? tot verderfelijke moedelooheid, tot verzaking van vaderlandsliefde, tot ligtzinnige gevoelens en handelingen, en al het nadeelige, dat gehrek aan ware zedelijke verlichting van zelve moet te weeg brengen. Maar leer hem het onmiskenbare nut van den rietstaf begrijpen, die den vriend en beoefenaar van godsdienstige verlichting nooit ontyalt, en de moedeloze zal in sterkte winnen, gelijk hij in zedelijke zwakte had toegenomen; de verkoelde vaderlander zal in een vurig aankleever van zijnen dierbaren geboortegrond herschapen worden, die liever alles voor het behoud van dien grond opoffert, dan hem prijs te geven aan baatzuchtige gelukzoekers; terwijl gelatenheid in den knellendsten tegenspoed, hem geschikt zal doen blijven, tot het vervullen dier pligten, waartoe hij, als zedelijk wezen en burger van den staat, geroepen wordt.

Het kan niet ontkend worden, dat Hij, die het gebied voert over de talloze werelddollen, wier loopkring en omwenteling in het onmetelijke hemelruim, naar ordelijke bepalingen, stand grijpt, de lotgevallen der volken onzer wereld met eene ondoorgrondelijke wijsheid bestuurt. Wat in ons oog wanorde schijnt, is orde in het alwijze oog van Hem. Wat wij niet zelden rampen noemen is doorgaans bron van wezenlijk geluk. Waar wij geene mogelijkheid tot het doorbreken van slechts eene lichtstraal zien, doet Zijn wil vaak, op het onverwachtst, eene zon van vreugde ter kimmen rijzen. Wat wij beraadslagen tot vestiging van ons tijdelijk heil, stoot Zijne hand dikwerf omver; en de uitkomst doet ons zien, dat wij verkeerd berekend hadden. Wat wij gaarne heden verwezenlijkt zagen, wordt ons menigwerf eerst na verloop van maanden verleend, als wij meenen er geene behoefte meer aan te hebben, of de tegenwoordige wensch reeds door veelvuldige nieuwe wenschen verdrongen is. Wat zullen wij ons dan verdiepen in gissingen en bepalingen, aangaande

het toekomstige lot van ons vaderland? Getrouw te zijn in de vervulling der taak, ons als eendragtige Nederlanders opgelegd; elkander op te wekken tot betamelijken moed en standvastigheid; ten nutte onzer landgenooten, onzer dierbaarste betrekkingen, en van ons zelven te woekeren met de vermogens, die God ons gegeven heeft; te woekeren met de middelen, die wij tot derzelver aanwending in meerdere of mindere mate bezitten; heilig en bij voorkeur hoog te schatten den grond, waar wij nog op talrijke voorregten en zegeningen mogen roemen; onze zelfstandigheid te blijven handhaven; onze nationale zeden door voorbeeld en gevoelens voort te planten; vereering van alle ware godsdienst onwankelbaar aan te kleven, en eindelijk eerbiedig te vertrouwen op Hem, die, al ontvallen ons ook alle bondgenooten, magtiger en wijzer is dan al de mogendheden der wereld; zietdaar wat ons te doen staat in den benardden toestand, waarin wij verkeeren; zietdaar hetgeen wij elkander gedurig voor oogen te houden hebben, en, schoon niets nieuws bevattende, echter onomstootelijke waarheid zal mogen heeten; waarheid, wier aanprijzing wij bij vernieuwing in ons dagblad even pligtmatig keuren als anderen.

Belgische logentaal.

Al hadden wij de overtuiging door zoo menig sprekend bewijs niet, dat ons dagblad buiten 'lands, en dus ook in Frankrijk en België gelezen wordt, dan zouden wij het nog aan het gevoel onzer vaderlandsche eigenwaarde verplicht zijn, eene beleedigende onwaarheid daadzakenlijk te bestrijden, waarvan de Belgische dagbladen reeds vroeger en nu weder op de onbeschaamdste wijze gewag maken; welke gewagmaking wij in de Bredasche Courant van den 21sten dezer zien overgenomen, zonder genoegzaam voldoende tegenspraak; zijnde van dezen inhoud: 'Is het niet te bedroeven om aan te zien, één voorbeeld onder duizende aanblijvende, dat een eenvoudig matroos, die de vlag zijner boot gered heeft, in den schouwburg te 's Hage in eene koninklijk versierde loge wordt ontvangen; terwijl men hier (in Brussel) het handvol braven der Vlaamsche burgerwachten, die in de maand Augustus zich van twee Nederlandsche kanonneerbooten, met acht stukken kanon, hebben meester gemaakt, niet eens bedankt heeft' (!). Terwijl wij van die buitgemaakte stukken geslacht reeds vroeger in de Belgische dagbladen lazen, dat zij door Brussel gevoerd waren, als zijnde veroverd op eene aan het Hazengras gestrande kanonneerboot.

Dat de Belgen met ijverzucht uit onze dagbladen de huldebewijzen aan den dapperen HOBIN en andere onzer roemrijke vlag-verdedigers vernemen, kunnen wij ligtelijk begrijpen; wij zijn er trotsch op, hunne namen, in de gedenkrollen onzer glorievolle geschiedenis opgeteekend te zien; maar dat zij, om die ijverzucht te bewijzen, een heldenfeit in een logenachtig daglicht stellen, waarvan onze Staats- en de Rotterdamsche Courant, van den 8ten Augustus 1831, een belangrijk eerste rapport van den kolonel LEDEL hebben medegedeeld; een heldenfeit, volgens dat rapport, der grootsche zelf-opoffering van onzen onsterfelijken VAN SPEYK waardig, kunnen wij, als ingezetenen van Arnhem, dat zoo vele dappere verdedigers onzer nationale eer in de geleerden onzer vaderlandsche helden telt, niet met stilzwijgen voorbijgaan.

Wat hebben de plus minus zes honderd Vlamingers, na het, gedurende 12 uren, roemrijk gevecht van den luitenant BOURICUIS, onzen stadgenoot, kommandant der kanonneerbooten No. 41 en 42, in het Dievengat bij het Hazengras, met zijne voorbeeldeloze equipaadje, den 5den Augustus 1831, dat hen met even zoo veel schande als de overwinningen bij Hasselt en Luven de Belgen heeft gebrandmerkt; wat hebben zij den volgenden dag, na hunne nederlaag, op het drooge, waar gezegde kanonneerboot No. 41, door het plotseling vallen van het water, gehoodzaakt is geweest te moeten vertoeven, gevonden? het rampzaltg overvolk eener eigenhändig door den luitenant BOURICUIS met twee zijner matrozen, na alles wat vervoerbaar was eerst op boot No. 42, door den 2den luitenant VAN WILDEBOERNS gekoninklijkt, overgebracht te hebben, verbrandde kanonneerboot. En dat durven zij eene verovering noemen? Eene verovering van een wrak? Is het den bij dat gevecht door onze dappere zeelieden op de vlucht gedreven Vlamingen-burgerwachters en geregelde troepen, dan zoo geheel vergeten, dat het hun, behalve de zes en veertig gevonden gesneuvelden, gelukt is een aantal dooden, benevens hunne gekwetsten, met behulp der boeren uit den omtrek, weg te voeren; doch, niettegenstaande hunne opgeworpen batterij en verschansing achter den dijk, niet heeft mogen gebeuren onze kanonneerbooten één oogenblik de vlag te doen strijken? Is het hun vergeten, dat zes onzer matrozen na hen op de vlucht jagen, zich nog meester gemaakt hebben van de beide paarden van het stuk geschut, door de zoogenoemde dappere Vlamingers zelve gedemonsteerd en vervolgens in een pool of gater geworpen?

De equipaadje der beide booten, de officieren daaronder begrepen, bedroeg slechts 46 koppen, waarvan er 20 buiten gevecht geraakten en 26 slechts in staat bleven eene alleinhoudende strijd met ongelukkig

heldenfierheid te verdedigen en te behouden. Onze geëerbiedigde Koning, dit kloekmoedig bedrijf vernemen hebbende, heeft dan ook niet gaarzeld elf wel verdiende ridderordes onder de overgebleven manschappen der beide booten te verdeelen, behalve het toekennen eener maand traktement als gratificatie; terwijl een der zwaarst gekwetsten in het bijzonder hospitaal H. K. K. H. onze Kroonprinses, is verpleegd geworden. Wij zouden, wel is waar, aan de erkenning der hietoende medehulp van den kapitein SPAAN met zijne vijftig manschappen en aan de dapperheid van den kapitein VAN HOFBERGEN, met een gelijk getal in den namiddag uit Aardenburg toegesheid, te kort doen; indien wij niet bleven dezelve hier te vermelden; maar die bijstand vermindert daarom den roem van zelfopoffering der bevelhebbers en manschappen der kanonneerbooten 41 en 42 niet. Die medehulp was de volthoofding der zegepraal, door de beide booten op de overmagt der Vlamingers behaald; eene zegepraal, wier logenachtige verdwisting een nieuw bewijs te meer oplevert, dat de Belgen het erkennen der waarheid liever laten varen dan hulde te doen aan Nederlandsche dapperheid.

Letternieuws.

Het Geldersch Schoolboek, of merkwaardige voorvallen uit de geschiedenis van Gelderland; twee stukjes, ieder stukje 30 Cents. — Te Nijmegen, bij J. P. THAUMA, 1831 — 1832.

Onzer eenen titel wordt ons een werkje aangeboden, hetwelk voorzeker ieder onderwijzer in Gelderland, ten gebrauke op zijne school, hoogst aangenaam zal zijn. — In de korte schetsen der geschiedenis des vaderlands kan immers slechts ter loopops van de bijzonderheden niet elk geweest worden gewaagd? Hoe nuttig is het dus voor den leerling, hier alles dienaangaande meer uit eengezet te zien; hoe aangenaam voor den onderwijzer zijne kweekelingen, die reeds meer gevorderd zijn, zulk een werkje in handen te kunnen geven!

Alle gebeurtenissen en alle levensschetsen zijn hier duidelijk voorgesteld, zonder juist te zeer tot het kinderachtige af te dalen. Heilzame lessen ter vorming van verstand en hart, ter aankweeking van deugdzame gezindheden, worden vooral uit die gebeurtenissen afgeleid; terwijl de invoeging van gepaste dichtregelen, uit onderscheidene schrijvers, de waarde van het werkje niet weinig verhoogt. — Het is opgedragen aan Z. Exc. den heer Gouverneur der provincie Gelderland, die in de bevordering van het onderwijs zoo veel belang stelt, in dezelve betrekking als voorzitter, benevens aan de verdere leden der provinciale commissie van onderwijs in Gelderland.

Wij prijzen het boekje met volle ruimte aan en danken den bekwamen schrijver (blijkens de onderteekening van het voorbericht, den heer H. N. VAN TIL, te Zutphen, reeds door zijne Nederlandsche vrouwen en andere werkjes gunstig bekend), voor dit nieuwe geschenk; hem tijd en lust wenschende, om ons meer dergelijke stukken van zijne hand te kunnen leveren.

v. n. W.

Prijs-Courant van Effecten.

Amsterdam, den 25ten April.

		geb.			gebl.
N. Werk. Schuld	42 1/2	à	43 1/2	42 3/4	
» Uitgest. dito	15 1/2	à	1		
» Kans-Biljetten	16 1/2	à	16 3/4	16 1/2	
» Amort. Sijnd.	70 1/2	à	70 3/4	70 1/2	
» Dito dito	56 1/4	à	57 1/4	57	
» Losrenten dito		à			
» Oorlogslasten	88 1/2	à	89	88 1/2	
» Schatkistbiljet. 1000	99	à	99 1/2	99 1/4	
» Dito	100	à	99 1/2	99 1/4	
» Dito	50	à			
» Neg. 1831 6 pCt.	93 1/2	à	93 3/4	93 1/2	
» Dito 1832 5 pCt.	79 1/2	à	80	79 1/2	
» Handelmaats.	79 1/2	à	80 1/2	80 1/2	
F. Inschrijving	70 1/4	à	70 1/2	70 1/2	
» Dito Certific.		à			
R. Obl. Hope en Co.	91 1/2	à	92	91 1/2	
» Dito 1828 en 1829	93 1/2	à	94 1/2	94	
» Inschrijving	58 1/2	à	59	58 1/2	
» Dito Certificat.		à			
» Ct. Hamb. Adm.	85 1/2	à	85 3/4	85 1/2	
» Dito Negot. 1831	84 1/2	à	84 3/4	84 1/2	
» Te Lond. geneg.		à			
S. Perp. rente Par.		à			
» Dito Amsterd.	49 1/2	à	50 1/2	50 1/2	
» Obl. te Londen	30 1/2	à	30 1/2	30 1/2	
» Uitgest. schuld	6 1/2	à	7	6 1/2	
O. Obl. Ween. bank		à			
» Dito		à			
» Cert. Coll. en Co.		à			
» Obl. Metalliek	84	à	84 1/2	84 1/2	
» Idem Londen		à			
» Dito		à			
» Bank-Actien		à			
» A. f 100 Robts.		à			
» Dit. f 250 dito		à			
N. Cert. Falconnet	74 1/2	à	75	74 1/2	
» Dito Londen		à			
D. Neg. Londen		à			
E. Geconsolideerde	85	à	85 1/2	85 1/2	
B. Neg. 1824	44	à	44 1/2	44 1/2	
G. Obligatien	23	à	25 1/2	23	
» Mexico	31 1/2	à	32	31 1/2	
P. Aand. Neg. 42		à			
» A. Aand. Neg. 30	95	à	95 1/2	95 1/2	

De prijzen der Hollandische fondsen, welke tusschen den 1daauwer, die der Russische daarentegen waren zeer gevraagd en willig.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 26 April 0 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 27 dito 0 El 8 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapen dochter, de Hoog Wel Geboren Vrouw **BARONNESSE VAN AYL-VAN PALLANDT**, geboren **VAN SCHELTINGA**.
Utrecht, den 23ten April 1832.

S. S. BURGEMEESTER en WETHOUDE R. E. N. der **STAD ARNHEM**, zijn voornemens op Woensdag den 5den Mei 1832, 's middags ten 12 ure, op het raadhuis van gemelde stad, in het openbaar aan te be-

Het REPAREREN van het ONDERSTE GEDEELTE van den STADSGROOTEN TOREN.

Waarvan de conditien van af Maandag den 30sten April eerstkomen- de ter stedelijke secretarie kunnen gelezen worden.

A MORTISATIE - SYNDICAAT ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ., AANBESTEDING

De AGENT van het DOMEIN te ARNHEM zal, als daartoe behoorlijk gemagtigd, al of niet in tegenwoordigheid van den Inspecteur der Domeinen in het Eerste Ressort, op Donderdag den 24sten Mei 1832, des voormiddags ten elf ure, ten overstaan van het Stedelijk Bestuur te Arnhem, in het openbaar, aan den minstaannemenden, aanbesteden:

Het VERNIEUWEN van een gedeelte van den GROOTEN WEG der 1ste Klasse, No. 1, van Apeldoorn naar Deventer, strekkende van de Brug over de Terwoldsche Wetering tot aan de Brug over de Flierbeek, beide onder Twello gelegen.

De bestekken en voorwaarden zullen ter lezing liggen in de Bureau van den Administrateur der Domeinen in het Eerste Ressort, van den Agent van het Domein te Arnhem, in het loaal van het Provinciaal Gouvernement, ten Raadhuije der stad Arnhem en verder in de navolgende Logementen:

- Te Arnhem, bij de Wed. PULSERS, in het Koffijhuis en bij P. HOLTERS, in den Gouden Leeuw; te Nijmegen, bij O. F. HOLTHERMAN, in den Rotterdamsehe Postwagen; te Lent, bij de Wed. A. CRYNEN, aan de Waal; te Elst, bij de Wed. A. A. BERS, aan den dijk te Elst; bij L. VAN DAM, in den Gouden Leeuw; te Bommel, bij W. EIJERS, in het Koffijhuis; te Pannerden, bij de Wed. OTTEN, op den dijk; te Grebbe, bij L. VAN RIDDERS, te Wageningen, bij J. RUTGERS, aan den Boom; te Velp, bij J. R. NAEFF; te Dieren, bij J. BRINKHOUT, in de Kroon; te Doesborgh, bij C. WEYN, in het Meeren Logement; te Brummen, bij HONDIUS, in het Kromhout; te Zutphen, bij P. EIJERS, in het Zwijnshoofd; te Apeldoorn, bij A. VAN DER BEEK, in den Arend; aan den straatweg van Apeldoorn naar Zutphen, bij KNOPPERT, in de Karre; te Deventer, bij BECKING, in den Moriaan; te Zwolle, bij HARMSEN, in het Meeren Logement; te Voorthuizen, bij W. WILBRINK, in het Posthuis; te Ede, bij VAN CRAATS, en te Amersfoort, bij GROENHUIZEN.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van den Agent van het Domein te Arnhem, en bij den Opzigtter over genoemden weg te Apeldoorn, door wien drie dagen voor de aanbesteding de noodige aanvraag in loco zal worden gedaan.

De Agent voornoemd, H. J. VAN GENNEP.

De ONTVANGER der IN- en UITGAANDE REGTEN en ACCYNSEN te ZUTPHEN, als daartoe gemagtigd, zal op

Maandag den 24sten Mei 1832, des voormiddags ten tien ure, in het openbaar aldaar aan de meestbiedenden verkoopen, de navolgende aanstaande Goederen, als:

- 1100 stuks Zijden, Madrassen en Katoenen Doeken.
- 30 stuken Driemet, metende 400 el.
- 15 stuken Katoenen Bonjes, metende 430 el.
- 9 stuken Linnen en Bedden Bombazijn, metende 146 el.
- 2 stuken zwarte Zijden Stof en Merinos, metende 90 el.
- 950 el zwart Zijden Lint en Kramerij; en
- 3 kistjes Kandij-Suiker, wegende 66 ponden.

Welke Goederen op Zaterdag den 5den Mei 1832, voor een ieder te zien zijn.

De Ontvanger voornoemd, VAN HANSWYCK.

Het BESTUUR der ONDERLINGE BRANDWAARBORGMAATSCHAP PY te ARNHEM, brengt hiernede ter kennis van de belanghebbenden: - dat de REKENINGEN, over het jaar 1831, op heden zijn afgehoopt, goedgekeurd en gesloten;

uit dezelfde is gebleken, dat weder vele belangrijke nieuwe inschrijvingen zijn gedaan en voor betaalde Brandschaden steeds een aanspraak gevorderd wordt; - en verder, dat deze Rekeningen nog gedurende vier weken zullen openliggen aan het Bureau der Maatschappij voor die schulden welke verlangden mogten van dezelve visie te nemen.

Arnhem, den 25den April 1832. Namens het Bestuur der Maatschappij, H. CRAMER, G. ANDRE DE LA PORTE, Directeuren.

Aan de daarbij belanghebbenden wordt hiernede kennis gegeven, dat de COMMISSIE van LANDBOUW in GELDERLAND, hare gewone VOORJAARS-VERGADERING zal houden binnen Arnhem, op Dingsdag den 8sten Mei 1832.

REGENTEN van het BURGERLIJK en MILITAIR HUIS van VERZEKERING te ARNHEM, zijn voornemens, om,

onder nadere goedkeuring van het Departement van Binnenlandsche Zaken, in het openbaar aan te besteden, de LEVERING der BENOODIGDHEDEN tot het onderhoud der gevangenen van dat Gesticht, gedurende de tweede zes maanden van 1832, bestaande in:

- Rogge- en Tarwebrood.
- Aardappelen.
- Rundvleesch en Rundvet.
- Gerstemeel, gepelde Gerst of Gort en groene Erwtten.
- Groenten.
- Zout, Peper, Olie, Azijn en Kaarsen.
- Zoetemelk.
- Steenkolen, Turf en Hout.
- Legstroo.

Deze aanbesteding zal geschieden op Woensdag den tweeden Mei 1832, des middags ten twaalf ure, binnen het gemelde Huis, van voren af de op dadelijke betaling gegronde voorwaarden ter lezing en gedeeltelijk de monsters ter bezigtiging liggen voor de belanghebbenden.

Arnhem, den 24sten April 1832. Regenten voornoemd, H. A. VAN RAPPARD. Ter ordonnantie van dezelve, VAN GELEIN VITRINGA, Secretaris.

Men zal op Vrijdag den 4den Mei te Zutphen, erfhuishuize wijze verkoopen: allerhande soorten van HUISMEUBELN en GLASWERK, tot het

houden van een Koffijhuis benooid. Alsmede een extra goed BILJARD met TOEBEHOREN, en een NIEUW ENGELSCH BILJARD, een zeer amusant spel, dat daags te voren voor een ieder te zien is. - De Biljarten blijven intusschen UITDEHANTEKOOP. Te bevragen bij H. BESSELINK, in het Stads Wijkhuis, te Zutphen.

HERHAALDE EN LAATSTE OPROEPING

ERFGENAMEN

Degenen die, behalve de ziele reeds aangegeven hebbende, vermenen ab intestato gerechtigd te zijn tot de nalatenschap van de Hoog Geboren Jonkvrouwe LOUISA MARIA BYLAND, overleden te Wageningen, op den 1sten Mei 1831, dochter van Wijlen den Hoog Geboren Heer ROELAND MAN FERDINAND GRAFFER BYLAND en de Hoog Wel Geboren Vrouwe ANNA CORNELIA BARONNESSE VAN FRIESHEIM, in leven Echtelieden worden bij deze door de ondergeteekenden, Executeuren Testamentair in de voorzeide nalatenschap, opgeroepen, om huans bewijzen van Erfregt, als nog over te leggen of vrachtfrij in te zenden aan den Notaris DIRK BEEK, residerende te Wageningen, voor of uiterlijk op den laatsten Mei eerstkomende, vermits bij gebreke van dien, de ondergeteekenden Executeuren, na verloop van dezen termijn, rekening zullen doen aan die, welke zich als Erfgenamen hebben gedragen of derzelver gemagtigden.

Wageningen, den 19den April 1832. S. W. VAN DE GRAAF, J. VAN DER VEELDE.

Aan de Stokerij, in Jaffa, No. 124, in den Rotterdam, is weder (mits bestellingen franco) te bekomen het van ouds bekende SCHUUR of LAWYVEN.

Op een Buiten, tusschen Zwolle en Deventer, wordt gevraagd, een WERKBAAR, het SNOELIJEN en PLANTEN van BOOMEN en HOUTGEWAS, grondig verstaande. Adres met vrachtfrije brieven of in persoon, onder letter Z, bij den Boekhandelaar J. J. TYL, te Zwolle.

Drie a vier ORGELMAKERS GEZELLEN, hun vak verstaande, en werk begerende, adresse ren zich ten spoedigste bij den Orgelmaker C. F. A. NABER, te Deventer.

In eeno deffige Huishouding te Zutphen, worden tegen 1ste Augustus verlangd, een bekwame KNECHT en een KLEUKENMEID, voorzien van goede getuigschriften, en van de Hervormde Godsdienst. Adres onder letter O, met franco brieven, aan de Arrondissements- en Arrondissements-Druckers.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON, Zal op Maandag den 29sten April, te Wageningen, ten huize van MERKEL, en van Dingsdag den 30sten April tot den 5den Mei, in Arnhem, ten huize van ROBERT, over alle TANDMEESTERLYKE DIENSTEN te spreken of te ontbieden zijn.